

Amadeus trio Zagreb

Leonid Sorokow, *violina*

Ruben Dalibaltayan, *klavir*

Krešimir Lazar, *violončelo*

D. Bobić

Glas Jeremije

(posvećeno Amadeus triu Zagreb)

P. I. Čajkovski

Klavirski trio u a-molu, op. 50

I. Pezzo elegiaco (Moderato assai - Allegro giusto)

II. A. Tema con variazioni (Andante con moto) –

B. Variazioni Finale e Coda

Ansambl su osnovali istaknuti profesori Zagrebačke muzičke akademije - Leonid Sorokov, Ruben Dalibaltayan i Krešimir Lazar 2008. godine kako bi obogatili zagrebačku i hrvatsku glazbenu scenu repertoarnim djelima pisanim za klavirski trio. Posebnu pažnju ansambl posvećuje izvedbi i promociji hrvatske literature.

Ansambl je koncertirao u Zagrebu, Šibeniku, Rijeci, Zadru, Karlovcu i Sarajevu.

Leonid Sorokow - rođen je 1954. u Sankt Petersburgu, Rusija, gdje u svojoj 5. godini počinje učiti violinu. 1978. g. diplomira na Konzervatoriju „Čajkovski“ u Moskvi u klasi prof. J. Jankeleviča i prof. E. Čugajeve. Postdiplomski studij je završio 1981. u klasi prof. V. Klimova.

1979. g. pobjednik je međunarodnog violinističkog natjecanja u Montrealu, a 1981. g. dobio je 2. nagradu na Paganini natjecanju u Genovi. Od 1979. koncertira po Rusiji, Mađarskoj, Njemačkoj, Italiji, Finskoj, i drugim europskim zemljama kao solist i u suradnji sa eminentnim umjetnicima - J. Bashmet, D. Geringas, K. Kashkashian, D. Sitkovecky, O. Kagan, N. Gutman i dr. Od 1986. do 1991. prvi je koncertni majstor „Moskovskih solista“ pod ravnanjem J. Bashmeta, s kojim je koncertirao diljem svijeta, a 1992. i kao umjetnički voditelj ansambla.

Od 1991. živi u Beču gdje od 1993. radi kao profesor na Muzičkoj akademiji, a od 2001. predaje i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Od 1996. do 2007. član je bečkog Mozart tria.

Ruben Dalibaltayan - rođen je 1973. u Erevanu, Armenija, gdje i završava osnovno i srednje glazbeno obrazovanje. Studij nastavlja na Muzičkoj akademiji „Gnesin“ u Moskvi gdje je diplomirao u klasi prof. A. Berggardta 1997. Poslijediplomski studij završio je u klasi prof. V. Kastelskog na Konzervatoriju „Čajkovski“ u Moskvi 2000. g.

Laureat je većeg broja međunarodnih natjecanja u različitim zemljama. 2003. osvaja 2. nagradu i Specijalnu nagradu publike na međunarodnom klavirskom natjecanju „Svetislav Stančić“ u Zagrebu. Kao solist i uz nacionalne simfonijske orkestre koncertirao je u Armeniji, BiH, Hrvatskoj, Kini, Sloveniji, Italiji, Švicarskoj, Moldaviji, Portugalu, Rusiji i Crnoj Gori.

Od 2000. g. preuzima mjesto profesora na Muzičkoj akademiji u Sarajevu. 2005. prelazi na mjesto profesora na Muzičku akademiju u Zagrebu.

Krešimir Lazar - rođen je 1973. u Varaždinu. U rodnom je gradu završio osnovnu i srednju glazbenu školu. Diplomirao je 1996. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. V. Dešpalja kod kojega je i ujedno magistrirao 1998.

Osvajao je nagrade u zemlji i inozemstvu, među kojima i 1. nagradu na međunarodnom natjecanju „Alfredo Marcosig“ u Goriziji, Italija. Koncertirao je u više europskih i latinoameričkih zemalja, a kao solist nastupao je uz Zagrebačku filharmoniju, Varaždinski komorni orkestar, Hrvatski komorni orkestar, HGM Jazz orkestar i Hrvatski barokni ansambl. Za nakladničku kuću Cantus snimio je uz simfonijski orkestar HRT-a Koncert za violinu, violončelo i orkestar Ž. Brkanovića.

Stalni je član te solist Varaždinskog komornog orkestra, ansambla Amadeus trio Zagreb i Camerate Garestin.

Od 1996. predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje od 2008. napreduje u zvanje izvanrednog profesora.

Davor Bobić, (1968.) je osnovnu i srednju glazbenu školu, te gimnaziju završio u rodnom Varaždinu. Diplomirao kompoziciju, glazbenu teoriju, te klasičnu harmoniku na poznatom Državnom konzervatoriju „P. I. Čajkovski“ u Kijevu. Dobitnik nagrade Ministarstva obrazovanja Ukrajine kao jedan od najboljih inozemnih studenata u akademskoj godini 1992/93. Nakon povratka u domovinu na Glazbenoj školi u Varaždinu otvara jedinstvenu klasu kompozicije za osnovno i srednjoškolsko obrazovanje u Republici Hrvatskoj. 1996. godine dobitnik je nagrade „Ivo Vuljević“ za najuspješnijeg mladog hrvatskog glazbenog umjetnika, kao jedinog skladatelja dosad. 1998. godine dobitnik je nagrade „Stjepan Šulek“ za najbolje orkestralno ostvarenje

mladog hrvatskog autora, te Nagrade Varaždinske županije za iznimne dosege u kulturi. 1997. godine dobitnik je odlikovanja Reda hrvatskog pletera, a 1999. Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića. 2003. postaje docentom, a 2008. izvanrednim profesorom na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Voditelj je Odsjeka za Glazbenu umjetnost na Umjetničkoj akademiji u Osijeku od 2005. godine, a obnaša i dužnost voditelja Katedre za Glazbenu pedagogiju. 2008. godine postaje dobitnikom ugledne nagrade Boris Papandopulo.

U svibnju 2009. biva imenovan prodekanom za znanost i umjetnost na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. 1999. godine nakon smrti akademka Jurice Muraja imenovan je članom Festivalskog vijeća Varaždinskih baroknih večeri od strane ministra kulture RH te postaje stalnim članom ocjenjivačkog suda za dodjelu nagrada „Lukačić“ i „Murai“.

Godine 2006. i 2007. dobitnik je i nagrade Ministarstva kulture RH na natječajima za poticanje hrvatskog glazbenog stvaralaštva.

U listopadu 2006. imenovan je ravnateljem uglednog nacionalnog festivala Varaždinske barokne večeri.

Djela mu izvode vodeći hrvatski i inozemni glazbenici, ansambli i orkestri. Redovito je prisutan izvedbama svojih djela na svim uglednim festivalima u državi. Njegov bogat stvaralački opus sastavni je dio gradiva na uglednim učilištima u Londonu, Helsinkiju, Kijevu, Minsku, Zagrebu, Osijeku a djela mu se izvode širom svijeta.

Glazba **Pjotra Iljiča Čajkovskog (1840.-1893.)** odiše prekrasnim melodijama punim strasti, magije, sjete i neopisive čarobne zavodljivosti tako tipične za ruski folklor. Na genijalan je način svojoj glazbi, koja je nacionalno obojena, dao kozmopolitsko značenje.

Ozbiljnom proučavanju glazbe posvetio se tek u dvadeset prvoj godini. Anton Rubinstein, direktor konzervatorija u Petrogradu, osobno se zauzeo za njega oduševljen glazbenim talentom mladoga čovjeka. Naizgled, Čajkovski je živio životom bez izgreda i turbulencija, ali neizraženi konflikt, koji je nosio u sebi, duboko ga je nagrizao i potkopavao. Zatamljena homoseksualnost, netrpeljivost prema kolegama i pretjerana senzibilnost kumovali su psihičkom rastrojstvu koje će ga polako ali sigurno i uništiti.

Proslavio se trima baletima (Labuđe jezero, Uspavana ljepotica i Krcko Oraščić), klavirskim koncertom u b molu, violinskim koncertom u D duru, operama Evgenij Onjegin i Pikova dama. Kako u operama, tako i u solo pjesmama težio je snažnim emocijama u samom tekstu i libretu. Nije pristajao ni na što površno ili mlačno. Njega su pokretale jake žene rastrgane nesretnom sudbinom.

Europa je prepoznala njegovu skladateljsku veličinu. Često je pozivan na gostovanja kako bi dirigirao svojim djelima. Pozvan je i u New York uveličati tjedan ruske glazbe dirigirajući u dvorani koja je kasnije dobila ime Carnegie Hall.

Čajkovski je bio nesretan čovjek. O razlozima njegova tragičnoga odlaska i danas se raspravlja. Koliko god mu je pretjerana osjetljivost oduzela, toliko mu je i dala. Za njim su ostala remek-djela, autorski nedostižna prosječnom čovjeku.